

יומא לא: (משנה) עד לג. (שורה 3)

משנה

ר"מ מוסיף: אחרי שלב 1 (פשיטת הבגדים) ולפני שלב 2 (הטבילה) הוא מקדש ידים ורגלים

מתי מקדשים ידים ורגלים
פעם ראשונה: חכמים: אחרי שפושט בגדי קודש.
ר"מ: לפני שלובש בגדי קודש
פעם שניה: אחרי שלובש בגדי קודש,
נפקא מינה בין ר"מ לחכמים
כשלוש בגדי קודש בפעם הראשונה:
ר"מ: מקדש פעמיים. חכמים: מקדש פעם אחת.
אחרי שפושט בפעם האחרונה את בגדי הקודש
ר"מ: לא מקדש. חכמים: מקדש פעם אחת.

ההכנות לתחילת העבודה
 1. פושט בגדיו,
 2. טובל, (לכה"ג זקן או אסטניס מחממים את המקוה)
 3. לובש בגדי זהב
 4. מקדש ידיו ורגליו.

העבודות הראשונות (בבגדי הזהב)
 5. שוחט את התמיד (רוב 2 הסימנים) - וכהן אחר משלים.
 6. מקבל את הדם - וזורקו.
 7. מקטיר קטורת, מטיב נרות, מקריב ראש ואברים, חביתין ויין.

זמן הקטרת הקטורת של שחר - בין זריקת דם התמיד להקרבת אבריו, של ערב - בין הקרבת אברי התמיד להקרבת נסכיו.

עבודות היום:
שלב א': זהב - תמיד של שחר,
שלב ב': לבן - עבודות יום הכיפורים,
שלב ג': זהב - אילו ואיל העם,
שלב ד': לבן - הוצאת כף ומחתה
שלב ה': זהב - מוספים ותמיד של ערב.

קושיה: שלב ד' מוזכר לפני שלב ג' (אילו ואיל העם) תשובה: יש מסורת שיש 5 טבילות (בין החלפות הבגדים) לכן שלב זה צריך להיות נפרד (ולא כחלק משלב ב')

המקור לטבילות וקידושין - לפי ר' יהודה
טבילה לפני זהב:
"ופשט את בגדי קודש... ורחץ את כפי... ופשו את כפי..."
טבילה לפני לבן:
"כתונת כהן קודש... ורחץ באיט את כפי ופשו"
כל טבילה צריכה 2 קידושין:
ק"ו מימות השנה (שלא טובל) שחייב לקדש כשלוש.

בגדי זהב חמורים מבגדי לבן כיוון שכפרתן מרובה - ולכן לא ניתן ללמוד ק"ו מזהב ללבן.
 "אשר לבש" - מקיש פשיטה ללבישה - חייבים לקדש כשפושט.

המקור לטבילות וקידושין - לפי רבי
טבילה לפני לבן:
"כתונת כהן קודש... ורחץ באיט את כפי ופשו"
טבילה לפני זהב:
"כפי קודש... (ורחץ באיט את כפי ופשו)" - הוקשו כל הבגדים כולן.
כל טבילה צריכה 2 קידושין:
"ופשט את בגדי הבד... ורחץ את בשרו... ולבש את בגדיו" - רחיצה לפשיטה ורחיצה ללבישה.

בגדי לבן חמורים מבגדי זהב כיוון שנכנס בהם לפני ולפנים - לכן לא ניתן ללמוד ק"ו מלבן לזהב.
 הפסוק אמנם מדבר על טבילה, אבל אם אינו עניין לטבילה (שכבר נלמדה) תנהו עניין לקידוש.

